

عنوان مقاله:

رویکرد های فمینیسم و موانع آن در ایران ، بعد از انقلاب اسلامی

محل انتشار:

اولین کنگره ملی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مجتبی دانای طوس - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد، ایران

محمد فلاح - کارشناس ارشد روابط بین الملل دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزادشهرضا، ایران

عذرا دانای طوس - کارشناس ارشد حقوق بشر، دانشکده حقوق، دانشگاه علامه طباطبائی، ایران

علی فلاحی سیف الدین - استادیار، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

جنبش های اجتماعی تلاش جمعی برای دگرگون ساختن ساختار اجتماعی قلمداد می شوند. فمینیسم یکی از این جنبش های اجتماعی است که در آن زنان معتقدند به دلیل جنسیت شان در جامعه دچار تبعیض واقع شده اند. در مورد این اندیشه رویکرد های متفاوتی از جمله فمینیسم رادیکال، لیبرال، سوسیالیسم، مارکسیسم و پست مدرن به وجود آمده است. در ایران نیز یک سری جنبش هایی به وجود آمد که به سرانجام نرسید، با توجه به اینکه موضوع مقاله بررسی و مشخص نمودن موانع و مشکلات فمینیسم در ایران بعد از انقلاب اسلامی می باشد، سوال اصلی ما در این مقاله این است که مهم ترین موانع و مشکلات فمینیسم در ایران، بعد از انقلاب اسلامی چیست؟ یافته ها نشان می دهد که عواملی همچون دین اسلام، نبود هسته پیش برنده، عملکرد فعالان زنان در بخش های دولتی و غیر دولتی، عوامل خاص خود زنان و عوامل مشترک با دیگر گروه های اجتماعی از جمله مهمترین موانع و مشکلات فمینیسم در ایران بعد از انقلاب اسلامی می باشد.

کلمات کلیدی:

فمینیسم، رویکردهای فمینیستی، موانع و مشکلات، جنسیت، اسلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/370147>

